

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára: Egész évre . . . . . 10— K Fél évre . . . . . 5— Negyed évre . . . . . 2-50 Egyes számai ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Telefonszám: 13. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernö könyvkereskedésében Alsólendva. Nyílttér sora 1 korona.
--	---	--	--

Kérelem lapunk t. előfizetőihez és olvasóihoz.

Julius elsejével új előfizetést nyitunk lapunkra. Az „Alsólendvai Híradó” immár huszonkét év óta szolgálja azt a célt, amit programjában maga elé tűzött és amitől soha egy pillanatra sem tántorodott el: szolgálja itt a határszéli, szívükben magyar érzelmű, de nyelvükben idegen népektől körülvéve, a magyarság ügyét és a magyarság közös érdekeit. A fővárosi és az összes zalamegyei és vidéki lapok a háborús körülmények következtében terjedelmüket felére-negyedére redukálták, — mi azzal is dokumentáljuk előfizetőink iránti áldozatkészségünket, hogy a régi terjedelemben, a szokott változatos tartalommal jelentetjük meg a Híradót.

Julius elsején új negyedév kezdődik. Szeretettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése lejárt, ujtsák meg előfizetéseiket a kérjük azokat is, akik még nem előfizetői lapunknak, lépjenek be előfizetőink sorába, hisz előfizetési árunk oly csekély, hogy azt mindenki megfizetheti. Kérjük előfizetőinket, barátainkat, terjesszék lapunkat, mutassák meg olyanoknak, akik még nem ismerik s szerezzenek minél több új hívet, barátot nekünk. Mert minél több az előfizetőnk és barátunk, annál tartalmasabb és jobb újsgot tudunk adni.

Az Alsólendvai Híradó előfizetési árai:
Egész évre . . . . . 10 kor.
Fél évre 5
Negyed évre . . . . . 2-50 „

Az „Alsólendvai Híradó”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

„Gazdagszik a paraszt.”

Alsólendva, június 30.

Nyugodt, békés időkben a hazaszeretet gyakran csak érzelem. Most áldozatra kész cselekedetté kell fejlődnie. Most nem csak tiszta levegője lelkünknek a hazaszeretet, hanem maga a lélekzetvételünk, amely nélkül megáll a szívünk verése; amely nélkül minden nemzeti reménységünket a halál szele érinti.

De a hazaszeretet nem lehet egyénien önző, hanem a legszentebb altruizmusnak kell abban nyilvánulnia. Olyan eszményi alapja ez mindennek, mint a „Miatyánk.”

A hazaszeretetet nem azt kérdezteti velem: hogyan boldogulok, hanem hogy hogyan boldogul a nemzetem, a népem, amelynek nagy családjában az általános boldogulással az anyém is együtt jár; kell, hogy együtt járjon.

Pedig mikor én mostanában elég gyakran hallom ezt a szinte szállóigészerű megállapítást: „gazdagszik a paraszt!” — nem bírom benne észre nem venni itt-ott a rejtett szemrehányást s azt a mellékgondolatot, amelynek nyílt kifejezése sem éppen ritkaság, hogy: „könnyű a parasztnak!” Amiben nem okvetlenül az a szent altruizmust kell látnunk, amely a nemzet nagy egészéből egy tekintélyes — számra nézve talán a legtekintélyesebb — rész állítólagos külön boldogulásának egész szívvel csakis örülni tud. —

Isten őrizzen attól, hogy amikor a szó szoros értelmében vett nemzeti létünk érdekében kell teljesen egygyé válnunk érzésben, szándékban, törekvésben, egymás megbecsülésében és erősítésében, akkor fájdalom párhuzamot vonogassunk néprégeink hazafias értékelésében s egyiknek a másik rovására követeljük több megbecsültetést. Arról kell meggyőződve lennünk (és csakis az a hit és tudat tarthatja meg bennünk egymás iránt a teljes bizalmat), hogy senki sincs köztünk, akinek tisztessé boldogulása mást jelentene, mint nemzeti erőnk fönntartását. Hiszen ha már az ilyen borzalmasan általános veszteségsorozatban, aminőt a mai háboru okoz, volnának is ugynevezett jogos boldogulások, azokat csak úgy kell tekintenünk, mint nélkülözhetetlen erőforrást a további küzdelemre. Ha tehát igaz az, hogy „gazdagszik a paraszt”, akkor ez épp oly kívánatos és megnyugtató, mint bárki másnak természetes és megnyugtató, tiszta esz-közökkel való boldogulása.

De vajjon ugy van-e igazán, ahogy a „szállóige” mondja? Vajjon abban, ahogy a paraszt „gazdagszik”, mindaz benne van-e, amit elégedett jó érzéssel vehetnénk tudomásul, mint nemzeti erőforrásunk fönntartásának egyik nagy biztosítékát?!

A „paraszt”, az elsősorban is, — a

földmivelő paraszt, — aki a haza területének termőerejét a verejtékével kényszeríti rá, hogy mindnyájunkat jólétben eltartson. S ezt a parasztot nem a földnek pusztán anyagias szeretete, hanem a földhöz való munkás szerelme teszi azzá, aki. Ez a parasztnak — de kivált a magyar parasztnak — olyan hagyományos érzése, szinte ösztönösen veleszületett hajlandósága, mohó vonzalma és minden jóirányú kedvtelése, amelyben őt soha senki sem meg nem előzte, sem el nem éri. Épp olyan elfojthatatlan és leküzdhetetlen mozgató ereje ez a paraszt testének-lelkének, mint másokban — mondjuk — az üzleti rátermettség. És azt a munkát, amelyet a paraszt odakint az ő kis földjén, évről-évre kitartó szorgalommal, hajnaltól késő estig végez, senki sem bírja el azok közül, akik nem erre születtek s akiket nem ebbe neveltek bele; akik más téren szintén kiválóak és nélkülözhetetlenek lehetnek, de a parasztot még a legjobb szándékkal sem pótolhatják. Szivesen valljuk, hogy a paraszt sem űket. De ez nem változtat azon, hogy hazánk földjének tápláló ereje a paraszt munkájában találja meg közkinccsé válása forrását és lehetőségeit. Ennek a „parasztnak” — akit én így szeretek nevezni a maga hagyományos, tiszta nevében és akit magától értendő polgári mivoltában sem zavargatok össze a más milyenségének látott „polgár”-ral, — ennek, mondom, igazán boldogulnia kellene mindnyájunk érdekében és a „gazdagodása” igazi közkinccs volna, ami nek szívvvel-lélekkel és osztatlanul örülni volna leghazafiasabb kötelességünk.

A világháboru dülása nemhogy szűnnek; sőt még új borzalmakkal növekszik napról-napra. A nemzetnek nem szabad erkölcsi hanyatlás által gyöngülnie. A nemzet nagy egészének az tesz szolgálatot, aki nemcsak a saját munkássága teljességét adja a köznek, hanem egyszerűsége és elszánt lelkierő példáját is mutatja s ezzel sugálja tele a csüggedőket, ha vannak ilyenek. Aki ezzel és mindennel, amire képes, megmozdítja és ébrentartja a nemzeti öntudatot, az a mi emberünk; ilyenekre van most szükségünk.

Könyvujdonságok

a legjobb magyar és külföldi írók legujabb művei raktárra érkeztek és eredeti bolti áron kaphatók

Balkányi Ernő
könyvkereskedésében
Alsólendva és Murszombat

A hadviselő államok hadikölcsönei.

Az egyes államok pénzügyi ereje.

Ha vizsgáljuk, hogy a hadviselő államok mennyiben földöztek hadikölcsönökkel a háborús kiadásokat és összehasonlítjuk az eredményeket, úgy találjuk, hogy a központi hatalmak népességének áldozatkészsége páratlan. A legelső helyen áll ebben a tekintetben a német birodalom, mely 6 hadikölcsönében 60 milliárd márkát, azaz 70 milliárd koronát jegyzett. A gazdag Anglia csak második helyen áll; népessége 3 hadikölcsönjegyzés alkalmával 1.9 milliárd font sterlinget, azaz 47 és fél milliárd koronát bocsátott az állam rendelkezésére. Az első angol hadikölcsönök csak 330 millió fontot, a második 592 milliót és csak a harmadik, (az 1917. évi) adót 1 milliárd fontot, vagyis 25 milliárd koronát. Ez az eredmény nagyobb volt, mint bármelyik hadviselő államé, de csak úgy érthették el, hogy minden elképzelhető eszközzel álltak a nemzeti propaganda szolgálatába. Hozzájárult még ehhez az a körülmény is, hogy Anglia hozzányulhatott egy hosszú időszak megtakarított tőkéséhez, míg evvel szemben a német birodalom és a monarchia pénzerejét minden felében vették igénybe.

A harmadik helyen áll a monarchia 26 milliárd koronával, melyből Ausztria 18 milliárdot, Magyarország pedig 8 milliárdot jegyzett. Az első öt hadikölcsön-jegyzések eredményei: 2.2 milliárd, 2.688 milliárd, 4.2, 4.5 és 4.26 milliárd korona. De meg kell még várnunk a hatodik hadikölcsön eredményét is, hogy a többi hadviselő államokéval összehasonlíthassuk és remélhetőleg olyan eredményű lesz, hogy a monarchia nem messze fog mögötte maradni a gazdag Angliának. Oroszország legföljebb 25—26 milliárd koronát tudott összehozni hadikölcsönökkel, de ezt sem jegyezte tulajdoni részben az orosz nép, hanem a kibocsátó és az aláírást eszközölő bankok vették át a kölcsön legnagyobb részét, mert különben kudarcot vallott volna a jegyzés. — Franciaország csak 21.8 milliárd frankot, vagy is 20.6 milliárd koronát jegyzett. Bizonyos, hogy a francia tőkepiézések a legkicsinyesebb módon viselkedtek az állammal szemben. A francia kormány most olyan formáját keresi a hadikölcsönnek, mely a közönséget arra bírja, hogy legalább azt a 15 milliárdot jegyezze, mely a sürgős államadósságok fedezésére szükséges.

Olaszország összesen 9 milliárdot jegyzett; körülbelül a felét az eddigi összes háborús kiadásainak.

Ha szembeállítjuk egymással a két hatalmi csoportnak belföldi hadikölcsönöit, úgy azt látjuk, hogy a német birodalom és a monarchia, beleszámítva a hatodik hadikölcsönt is, 100 milliárd koronán felül jegyzett, Anglia, Oroszország, Franciaország és Itália ellenben együttvéve csak 102 milliárd koronát.

Joggal mondhatjuk tehát, hogy a központi hatalmak ezen a téren sokkal nagyobb erőt mutattak, mint ellenfeleik.

Az entente Amerikában és a külföldön vesz fel kölcsönöket, függő adósságokat csinál és bank- és államjegyeket bocsát ki.

Igaz, hogy alkalmilag nekünk is igénybe kell venni ezeket a módokat, de ha meggondoljuk, hogy az entente hadiköltségei

körülbelül még egyszer olyan nagyok, mint a központi hatalmaké és hogy mi a belföldi kölcsönökkel tudtuk ezeket fedezni, úgy el kell ismerni azt, hogy a pénzügyi helyzetünk kedvezőbbnek mondható, mint az ententeé.

Holdvilágos este a fronton.

Az éjszakák misztikus vándora, a szerelmek kitartó, hű barátja, a bágyadt fényű hold a harctér felett is poétikussá teszi az illatban fűdő tavaszi éjszakát. Amikor messze Keleten a sötétké esté ködbe vesző felhők mögül előkerül, egészen tűzvörös tányér a képe, de amint lassan-lassan közelebb ér, ezüstszínű, szomorú mosollyá változik föltekkel borított arca. A falu már csendes álmába szenderült s a búsan gubbasztó házak felett, mint valami selymes ágytakaró összeérnek a sugdosó falombok. Az esti szél végtelenségig rajtuk s az érzékeny levelek halk rezgése nyomán fájó, sóhajszort melódiaik ömlenek el a puha éjszakán...

A holdvilágos esté elket üditő ünnepi csendjébe, mint a nyugtalan élet távolban zajló hullámainak tompa visszhangja, szól bele a kajós medrében hömpölygő patakiva. A távolból egy-egy éber kutya ugatása halik, s nyomában az unatkozó békák egyhangú, reménytelen brekegése...

Tökéletes, szinte nyugtalanító csend uralkodik a rajonalakban is, mintha a büvös erejű holdfény megbabonázta volna a harcias sziveket s fenséges lenyének egész varázserejével kikényszerítette volna e poétikus este szent békéjét. Még csak a „feldwachek“ különben állandóan nyugtalanító vedettái sem lönek s már órák óta nem hallható a harctéri fülnék már annyira ismerős „pik-pak“, „pik-pak“.

A holdvilágos estének e felejthetetlen ünnepi csendjébe, a lágyan ringó fenyevesek halk, imaszó susogásába onnan északról, Stanislaw felől most gyanus bűgös, majd percenként erősödő tompa moraj hulláma közeleg, mintha haragra gyult volna az esti szellő s dűhében szétfújt volna a holdvilágos estén...

Repülő közeledik. Motorjának tompa zugása bele-bele bűg a holdfényes légbe s amint csendbontó lármája széthull, idegesen megremeg nyomában az érzékeny esti levegő. Itt-ott elhalgat a motorzaj, mintha ünneprengő hullámai láthatatlan szellemek karjai felfogták volna, de aztán ismét teljes erővel előzög a rettenetes vasmadár s hatalmas szárnyait mereven kifeszítve repül feltartóztatlanul a mítsem sejtő falu felé. Most óriási fénynyalábok tűnnek fel a motorzugas irányában: a reflektor gyönyörű fényhasábjai, amelyek szinte öntudatos, lassu mozdulatokkal kutatnak a fokozatos zajjal közelgő aeroplán után...

Hirtelen, mint egyetlen fénylő villám négy apró darabra felvagdalt parányi része, négy fény-szakra villan fel az égből; négy gondolatiróvid-ségű fényvillanás, mintha ismeretlen églakók cigarettáinak őske lobbant volna fel e szép holdvilágos estén. Négy tompa döbbenés járt e cikkázó fények után, melynek szétfolyó hanghullámai úgy szétterültek a lég tengerén, mint a fodros vizhullámok, ha nehéző közik beléjük. Szétröbbanó srápnellek fénye és moraja volt ez, melyet az éber tüzerek küldtek az álmat, csendet, békét zavaró vasmadár felé. Éles szisszenéssel hulltak szét a srápnellgolyók s aztán apró éjjeli bogárkák zúgásához hasonló hanggal hulltak széles mező- lőre. Fájó, panaszkodó, bűgő zokogással ereszkedtek le a nehéző hűvelyek, melyek előtt — mint a lassu rezgésű basszuhullámok előtt a soprán éles, csengő akkordjai — karcsun, fűrgen iparkodott a föld felé a négy könnyű „zűnder“.

Nyugodtan, az egyre sürűbben felrobbanó srápnellekkel mítsem törődve robob tovább az aeroplán, most ép a falu fölé ér, egy pillanatra elszorul a szivem: most, most dobja le a pusztító bombát, de aztán, mint a száguldo vihar, csakhamar elvonul a fejünk fölött s repül, repül szédítő gyorsasággal a tőlünk délre fekvő Kárpátok felé...

A mely álomba takart házak fölött ismét béke örökdió, de ott elől, a falu végén húzódo rajonalban már fel-felszól az idegesítő „pik-pak“, „pik-pak“.

A motor zugása riasztotta-e fel a vedettákat holdas este merengésükből, vagy a felfölakodó

unalom kényszeríti-e őket egynehány szórakoztató lövésre, nem tudom... Szomorúan nézek fel a magasán járó holdra. Ezüstszínű arcát itt-ott sötét foltok borítják, mintha az önmagát marcangoló világnak a végtelenbe elnyult árnyéka rezegne rajta...

KELEMEN FERENC
tart. főhadnagy.

Esetek.

A tolmács. — Egy kis félreértés. — Az őszinte ajándék.
— Félreértett kérdés. — Csak választékosan.

Megtörtént, még pedig itt Alsöldvában, a Mayer-féle órásboltban.

Belép a boltba két ember. Az egyik orosz fogolyruhában, az ismert barna ingzubbonyban. A másik parasztember volt: a vidékükből parasztok uniformistát hordta. A fogoly külsejű ember megszólalt tiszta magyarul:

— Valami jó órát akarok venni.

A tulajdonos elébe rakott egy pár órát. A vevő sokáig válogatott, végre egynek megállapodván, elkezdte rá magyarul alkudni. Az is megtörtént, megalkudtak.

Ekkor fordulat következett. A fogoly átvette a parasztól annak pénz tárcáját, kifizette az órát, aztán a tárcát is, az órát is átnyújtotta a parasztnak. És menni készült. Az órás nem állhatta meg szó nélkül. Megszólította a foglyot:

— Maga orosz fogoly, ugye?

— Az vagyok.

— Hát honnan tud ilyen jól magyarul?

— Két és fél esztendeje megtanultam.

— Hát aztán ki vette az órát? Maga, vagy a bácsi?

— A bácsi.

— Hát akkor minek jött maga velem?

— Mert ez a bácsi Palináról való, aztán keveset tud magyarul. Én tolmácsnak jöttem...

Egy kis összejövetelen történt, ahol valakit ünnepeltek. Vacsora közben nem maradtatott el a szokásos tósztoszás sem. Eltették az ünnepeltet.

Már jó néhány tósztot szendvedett végig a társaság, amikor — mindnyájuk rémületére — feláll az egyik ur (híres arról, hogy rossz szónok) s hársány hangon szónokolni kezd, mondván:

— Tisztelt hölgyeim és uraim! Felkérem önöket, vegyék kezükbe a poharat és álljunk fel valamennyien...

Az egész társaság felállt, sejtve, hogy a tósztzó ur a királyt fogja ünnepiesen felköszönteni. De az így folytatta:

— ... és most nézze meg mindenki, hogy nem az én szalvétámon ült-e eddig? Mert nem találom sehol...

Ez a józú kis eset még a lendvai színi-szezon alatt történt. A színtársulat jobb erői kabarét rendeztek s a kabarén helyi műkedvelők is szerepeltek. A konferenciér ki lett volna más, mint a kedves, jökédélyű Reitter „tata“...

A függöny felgördül s a színen megjelenik a konferenciér kiadós alakja. Taps. Éljenz. Az ünnepelt hajlong és beszélni kezd. Olyan üdvözlés-félet mond, amint ez már szokás...

E pillanatban egy hatalmas bokréta repül feléje a nézőtörről. Egy csokor valódi — csallán. A közönség valóságban tombol. Reitter tata egy ideig nézi a különös ajándékot, de hamar fel-találja magát. Arra felé fordul, ahonnan a csokrot kapta s kitünően utanzott meghatottsággal mondja:

— Most látom csak, mennyire szeretnek...

Az az ur például, aki ebben a kedves figyelem-ben részesített, ime, az utolsó falatot vonta el a szájától s nekem adja...

Harsogó kacagás kísérte a talpraesett kijelentést.

Egy barátunk a napokban cipőt akart venni egyik helybeli üzletben. Kiválasztott egy pár jó-kepű sevrő-cipőt, felpróbálta, fel és alá járt benne, aztán megkérdezte:

— Hogy ez a pár cipő?

— Hetvenkét korona, — felelte nemes egyszerűséggel a kereskedő.

Barátunk a nagy ár hallatára elsápadt. A veríték kiverte. Hiszen ennyi pénz talán nincs is az egész világon! Leroskadott egy székre és ijedt szemekkel nézett a kereskedőre.

De a boltos egyáltalán nem volt megille-

tödve és mint aki az üzletet már perfektuálnak látja, könnyedén még azt is megkérdezte:
 — Parancsol talán kenőcsöt?
 — Nem, — felelte hirtelen barátunk, — nem kérek. Már jobban vagyok...

Egy paraszt-suhanc állt a helybeli járás-bírószálgálóbírája előtt. Valami kisebb verekedésben találták ludasnak.
 — Volt-e már büntetve? — kérdi Metz bíró ur a vádlótól.
 — Igenis voltam. — feleli a vádlott. — Két hétig be voltam zárva!
 — Miért?
 — Találmány miatt.
 — Mi miatt? Találmány miatt?
 — Igenis, kérem. A vásárban egy sátorból elveszett egy kabát, aztán a csöndér urak én-nálam találták meg...

HIREK.

Az utókor számára

feljegyezzük, hogy a világpusztítás harmadik évében hova jutott az emberiség az árdrágítás terén. Hogy ennek a hallatlan és kegyetlen állapotnak az okozói, azt most ne bolygassuk, hanem egy fogalmat, egy rém komor szót állítsunk bűnbakul: minden rossznak, nyomoruságnak, átoknak, bánatnak és pusztulásnak oka a — háboru.

Hogy az összehasonlításokra rátérjünk, álljon itt néhány olyan árucikknek az ára, amelyeknek termelési költségei egyáltalán nem, vagy csak csekély mértékben emelkedtek s bármily bőségtben teremnek is, áruk 6—10-szer annyi, mint előbb volt. Ez az, amit nem tud senki megnyugvással viselni, mert ha pl. az iparcikkek árai, anyaghiány és a munkabérek emelkedése miatt megszereződtek, hát ez természetes, de hogy miért fizetünk ma egy liter cseresznyéért 1 koronát, holott előbb 10 fillérért kaptuk, hát ez már sok. A széna mázsája 4 koronáról 60—70 K-ra, a rézgálic kilója 60 fillérről 18—25 koronára, a tej literje 14 fillérről 70—80 fillérre, a tojás darabja 5—6 fillérről 26—30 fillérre, a hus kilója 140 K-ról 7—8 koronára, egy fej kelkaposzta 4 fillérről 20—24 fillérre, egy liter cukorborsó 16 f-ről 120 K-ra, egy kiló vaj ára 2 K-ról 10—12 koronára, egy liter tejfel 64 f-ről 3 K 20 fillérre, egy kiló turó 70 fillérről 3 koronára emelkedett és így tovább. A szőlőkötöző raffiáról ne is beszéljünk, mert az nem szállítható. Ahelyett használják vidékünkön a bőven termő sást, amelyből egy kilónyi 4—5 fillérről 1 koronára, vagyis mázsánként 100 koronára emelkedett.

Folytathatnánk az áremelkedések felsorolását a végtelenségig, de ezt a néhányat is, mint bennünket legközelebbre érdeklőket, a történeti megőrkítés szempontjából közzöljük, hozzátéve azon szomorú megállapítást is, hogy lehet még rosszabbul is, ha a természet nem vigasztal meg bennünket bő termésekkel. Mert hogy a régi olcsóság bármi téren is visszaálljon, arra a most élő nemzedék alatt kevés reményünk lehet.

**Az új negyedév alkalmával értesítjük azon előfizetőinket, akik lapunk ár-
 val hátralékban vannak, hogy a mai nappal beszüntetjük a lap küldését. Aki ezt nem akarja, küldje be sürgősen a hátralékos összeget.**

Tábori levél.

Lesbe küldtek. Éjszakára.
 A drót elé. Tédig havas gödörbe...
 Rád gondoltam, hitvestársam:
 Szívemet a keserűség gyötörte.
 Jajongott az oláh szél is.
 Szememből a nagy hidegtől köny fakadt...
 Vagy tán attól hullt a könnyem,
 Hogy a Gombost, meg a Bimbót eladtad?...

Fel se érem az eszemmel,
 Hová lett a gyenge szived, jóságod?
 Hogy is tudtad odaadni
 Pénzért azt a két gyönyörű jóságod?!...
 Ugy-é, mondták?!... te is mondat:
 Nincsen párjuk a dabasi határban!
 Nem is akadt más vidéken,
 Pedig én most sok országot bejártam!...

Node, ha már ez a gyász ért:
 Pár forinttal segítsd öreg anyámat.
 A boltosnak fizess híven:
 Ne döngesse örökké a portánkat!
 Rám is legyen annyi gondod,
 Ha itt talál felejteni balsorsom:
 Istenverte oláh-földből
 Rigófütyös temetőnkbe
 Hazavidd a koporsóm!...

Ferke Ágost.

— **Eljegyzés.** Tkálécz Vilmos cserföldi kántortanító, 20. honvédegyalozredbeli hadapród eljegyezte Preszler Margit urhölgyet, cserföldi tanítónőt.

— **Hősi halál.** Lesnyák Márton lendvahi lakos, 20-as honvéd, az olasz harctéren srappellövéstől találva, 20 éves korában hősi halált halt.

— **Julius elseje — országos könyörgő nap.** Ma, vasárnap, Magyarországot összes katolikus templomaiban ájtatosságokat fognak tartani a békéért és az aratásnak szerencsés befejezéséért. A hercegprímás megkereste az ország összes püspökeit, hogy erre a napra vonatkozóan saját hatáskörükben intézkedjenek.

— **Hazatérés az orosz fogságból.** — Tkálécz Vilmos cserföldi kántortanító, mint a 20. honvédegyalozred hadaprója, mintegy két évvel ezelőtt az orosz harctéren súlyosan megsebesülve, fogságba esett. Sok viszontagságon ment át, közben súlyos sebe begyógyult, de a balkarja béna maradt. Mint rokkantat, az orosz hadügyminisztérium rendelkezése hazabocsátották. Tkálécz Svédországon, Németországon és Ausztrián át érkezett meg Alsólendvára. Itt az állomáson édesanyja és ismerősei szeretettel várták a sok viszontagságon átment ifjú hőst, aki azóta boldog vőlegény leti Cserföldön s már csak mint valami rossz álomra, gondol vissza a cserföldi tanító-jakban az orosz földön töltött szomorú napokra.

— **Julius 5-én lesz a 20-as honvédek nagy művész-estélye.** A 20. honvéd pótzászlóalj vigalmi bizottsága véglegesen megállapította a Nagykanizsán rendezendő nagy művészestélyi programját. Konstatáljuk, hogy ez a program minden várakozást felülmul. Hasonló nagyarányú s az ország legkiválóbb művészeinek díszes társaságával dícsérvő estély a vidéken még nem volt. Az estély napját a vigalmi bizottság *Julius 5-ére* tette s e terminuson már változtatás semmi körülmények közt sem történik. Hogy a közönség részéről mily nagy az érdeklődés, mutatja az, hogy már az összes páholyok elkelték s csak az eddigi feltöltések összege meghaladja az ötezer koronát. A megye legtávolabbi részeiben is folynak a gyűjtések az ezred rokkant-alapja javára s így nagyon valószínű, hogy az estély s a vele párhuzamos nemes akció igen tekintélyes összegre emeli fel a 20-asok rokkant-alapját. A jegyek ára: Tánlásszék az első négy sorban 25 kor., a további sorokban 20, 15 és 10 korona, állóhely 5 kor. A jegyek árusítását a jótékony célra való tekintettel szíveségből a „Pesti Magyar Kereskedelmi bank nagykanizsai fiókja” vállalta el, így az érdeklődőknek a jegyek doigában ide kell fordulniuk.

— Megkezdődött vidékünkön az aratás.

Egy háborus szenzációval felér ez a néhány szó: a múlt héten az egész alsólendvai járásban megpendültek a kaszák és megkezdődött az aratás. A hosszú szárazság következtében vidékünkön már teljesen megérett a rozs és gazdánk be sem várva a hagyományos Péter-Pál napot, már napokkal előbb nekikezdték a frontmögötti nagy offenzívának, mely ellenségeink minden kiéheztetési politikáját halomra fogja dönteni. Sok helyen már a cséplés is megkezdődött s a községekben vígan búgnak a cséplőgépek. Ugy mondják a gazdák, hogy vidékünknek buzából és roszból olyan jó termést adott az Uristen, amilyen már régóta nem volt.

— A hatósági húszárszék felállítása.

Ez embernek fáj a lelke, ha az üres piacot s az élelmickek utáni hiábavaló hajszától elkeseredett arcokat látja. Minduntalan könny csordul ki a szemekből s ez a kétségbeesett kérdés hangzik el:
 — Mit főztek a gyerekeimnek, mikor nem lehet semmit sem kapni?!

Valóban nem lehet kapni mást, csak húst. De ezt a fontos, szinte egyedüli tápszert nem tudja megvenni a szegényember, mert drága. A városi előljárásság — amint már emítettük — elhatározta, hogy hatósági húszárszék állít fel Alsólendván. A húszárszék ugyan valamivel leszállították a húsarakat, de ezzel a leszállítással az előljárásság nincs megegyezve s akként számít, hogy a hatósági húszárszékben ennél sokkal olcsóbban tudja a húst adni s így a legszegényebb néposztály részére is hozzáférhetővé tudja tenni. Az előljárásság már helyiséget is bérlet a hatósági húszárszék részére. A Balkányi-féle házban a régi Reichenfeld-féle üzlethelyiséget vette bérebe s már lépéseket tett egy ügyes üzletvezető akceptálása iránt is.

— **Ovoda-vizsga.** Mult számunkban a községi ovoda nyilvános vizsgájának napját tévesen közöltük. Az ovodások vizsgája július 8-án délután lesz a vasuti vendéglő kertjében.

— **A gyöngyösiénekek.** Ferenczy Lajos úrtól Budinszicáról 10 koronát kaptunk a gyöngyösi tizkarsultak javára. Az összeget elküldjük „Az Est” szerkesztőségéhez.

— **Kicsérlik azokat a foglyokat, akik hosszú idő óta vannak fogságban.** A hadvezetőség kezdettől fogva arra törekedett, hogy azok a hadifoglyok, akiknek testi állapota nem engedi meg a fegyveres szolgálatot, idő előtt visszatérhessenek. Az ellenséges kormányok kezdetben nem tanusítottak előzékenységet s az erre vonatkozó osztrák-magyar indítvány elfogadása után is az akció sikerét korlátozta az, hogy ellenségeink tulszigoru mértéket alkalmaztak a rokkantak kiválogatásánál. Idővel ez az állapot kedvezően változott. A változott helyzet és az a tapasztalás, hogy a hosszú fogság nem csak fizikailag, hanem lelkileg is veszedelmes, arra indította a hadvezetőséget, hogy az orosz, francia és olasz kormányoknak javaslatot tegyen mindama hadifoglyok általános kicsérésére, akik egy megállapított időpont óta, vagyis hosszú évek és hónapok óta fogságban vannak. Az ellenséges kormányok a javaslatot még nem fogadták el s ezért illetékes helyről figyelmeztetik a közönséget, hogy egyes kérvényeknek a hadügyminisztériumhoz való benyújtása céltalan.

— **Nálunk és másutt.** Mintegy tíz nappal ezelőtt maximálták Lendvát a cseresznye árát. Azóta a piacon ilyenféle jelenetek ismétlődnek: Cseresznyét árul néhány asszony. A vevők megkérdezik: „néni, hogy adja a cseresznyét?” A néni azt feleli, hogy egykorona literje.

— De hiszen harminc krajcárnál drágábban nem szabad adni! Annyira van maximálva! — pattan fel a vevő.

— Annyitért nincs cseresznye! — replikázik a néni és már fogja is a tele kosarat, felteszi a fejére és elmegy a piacról. Megy ötven lépést, ott befordul a kapun és öt perc se telik bele, üres kosárral jön ki. A piacon nem engedték 50 krajcárért eladni a cseresznyét, — a legelső háznál eladta 60 krajcárért!

Másutt ez másképp történik. Másutt ha valaki valamit elárusítani visz a piacra, azt ott el is kell neki adnia. Másodsor: nemcsak azt büntetik meg, aki drágábban *ad* el, hanem azt is, aki a maximális árnál drágábban *drusit* valamit. Így van ez másutt... Nálunk nem lehetne ez így??

— **Bosnyák Géza lesz az új főispán (?)**
A fővárosi és megyei lapokban erősen tartja magát az a hír, hogy Zalavármegye főispánjává Bosnyák Gézát, a nagykanizsai kerület orsz. képviselőjét, a megyei függetlenségi és 48-as párt egyik igen népszerű vezetőjét fogja a király kinevezni. Az új főispán kinevezése, hír szerint, már a legközelebbi órákban nyilvánosságra kerül. Ha valóban Bosnyák lesz a főispán, akkor természetesen le kell mondania a képviselői mandátumáról. Illetékes helyen úgy tervezik, hogy Bosnyák kinevezése esetén a kanizsai kerület képviselőiségét Szurmay Sándor honvédelmi miniszternek, a kanizsai 20-as honvédegyalozred volt parancsnokának ajánlják fel.

— **Gyászhir.** Katsenbach József letenei vezető járásbíró pótolhatatlan vesztéséig érte. Hitvese, született Günther Ida, 55 éves korában Letenyén elhunyt. Az általánosán ismert és becsült úrnőt impozáns részvét mellett helyezték örök nyugalomra a letenei temetőben.

— **Vasutmenti gazdák figyelmébe.** Az aratási idő beálltával gyakran megtörtént, hogy a vasuti pálya mentén összehordott gabonakereszkedések és száraz takarmány a közlekedő mozdonyok szikráitól meggyúltak. Hogy ezen veszélyt elkerültessek, a vasutársaságok figyelmeztetik az érdekelteket, hogy a gabona-kereszkedéseket a vasuti pályától legalább 25 méter távolságra rakják le. Őly helyeken pedig, ahol a földterület meg nem felelő nagysága miatt ezen távolság betartható nem volna, onnan az illetők terményeiket mielőbb távolítsák el.

— **Hogyan lesz, majd ha cipőutalvány lesz.** A cipőközpont tudvalevőleg összeírta az egész országban a cipőkészletet és elkészítette azt a részletes tervezetet, amellyel a cipőellátás nehézségein segíthet. A tervezetet a kereskedelmi minisztérium illetékes ügyosztálya már le is tárgyalta és az új miniszter fog dönteni benne. A cipőközpontnak az az álláspontja, hogy ha neki is szava lesz a bőrelőzetés körül, úgy hetenkint legalább 210.000 pár jóminőségű cipőt állíthat elő, amivel megadja az ország cipőellátását. A cipővásárlást nem mintára kívánják szabályozni. Minden városban a hatóság megbízottaiból, borkereskedőkből és fogvasztókból bizottság alakul, amely utalványokat ad ki. Az utalványok alapján ez év végéig egy pár cipőt vehet minden ember. A cipőkereskedő az eladástól szigorú elszámolásal tartozik a cipőközpontnak.

— **Meghosszabbították a zárórát.** A belügyminiszter a szórakozó- és mulatóhelyek záróráját július 1-étől kezdve egy órával meghosszabbította. Az új rendelet szerint a színházak és mozik ezután éjjel 11 órákor, a kávéházak és vendéglők pedig 1 órákor kötelesek zárni.

— **Betörők egy rédicsi üzletben.** Kedd virradóra vakmerő betörés történt a városunkhoz szomszédos Rédics községben. A betörők öv. Kenyeres Antalné rédicsi lakos vegyeskereskedését törték fel. A betörők az üzlet ablakának védődeszkáját kifeszítették, az üveget kivágták s az így nyert részen benyulva az ablakot levették, azután bemásztak a boltba. Itt a fiókokban pénz keresetek, de nem találtak, ezért átmentek a szomszéd szobába, felfeszítettek egy szekrényt s onnan Ambrus Istvánnétól egy 1600 koronáról kiállított takarékpénzt, és 950 korona készpénzt, öv. Kenyeres Antalnéól pedig 100 korona készpénzt és mintegy 120 kor. értékben több kendőt loptak el. Miután a betörőknek sikerült ekként fölpackolózni, szépen eltávoztak; de nem az ablakon keresztül, hanem belülről felnyitották a boltajtót és szépen kísélták rajta. Kenyeresné csak hajnalban, mikor a boltajtót távra találta, tudta meg, hogy betörők vizitáltak nála. Az esetet még aznap reggel bejelentette az alsólendvai csendőrsősn, amely nyomban megindította a nyomozást a vakmerő tettesek után, de eddig még a betörők kiléte ismeretlen.

— **Hadikávé.** Ezentul szemes kávé nem kaphatunk. A cukorközpont ennek pótlására hadikávé bocsát ki. Ez örölt kávé kivül cukorral vegyített karamellból, valamint pörkölt malatából áll.

— **A hatodik hadikölcsön eredménye**
Alsólendván. Mint tudvalevő, a hatodik magyar hadikölcsön jegyzési ideje a múlt hét keddjén lezárult. A nemzet hatodik nagy pénzügyi erőpróbjájának végső eredményét még nem ismerjük, de annyit tudunk, hogy a most lezárt hadikölcsön végösszege felülmúlja az ötödik nemzeti kölcsön eredményét is. Városunk és a környék derék népe — amint a helybeli pénzügyintézetek informálnak bennünk — ezuttal is kitett magáért s az első kéro szóra sietett megtakarított és nélkülözhető pénzt az államnak kölcsönbe adni. Ez a tény ismét azt bizonyítja, hogy járásunkat intelligens, áldozatkész és hazafias érzelmű nép lakja, amelyre mindenkor bizon számíthat az állam.

Amig az alsólendvai járás derék fiai a harc-téren példátlan hősiességükkel babért babér után szereznek a magyar névnek, — büszkén valljuk, hogy azalatt mi, itthonmaradtak is hiszen, becsületesen teljesítettük kötelességünket, még pedig olyan mértékben, amely intő példaképp szolgálhat a vármegye többi járásainak lakossága előtt.

Mint velünk közlik, járásunk három pénzügyintézet közül ezuttal is az „Alsólendvai Takarékpénztár” érte el a legnagyobb eredményt a hatodik hadikölcsön jegyzése körül, amelyben járásunk e régi pénzügyintézeténél a mostani jegyzések összege is felülmúlta az egymillió koronát. (A jegyzések végösszege pontosan 1 millió és 4300 korona.) Ebből az intézet maga 100,000 koronát jegyzett, amivel az intézet eddigi saját jegyzéseinek összege 650,000 koronára emelkedett.

Az „Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár”-nál, városunk másik jövenyű intézeténél, a hatodik hadikölcsönre 80,250 korona jegyzés történt, melyből az intézet saját jegyzése 20,000 korona. (Az intézet ezzel együtt az eddigi hat hadikölcsönre 170,000 koronát jegyzett.)

Vessünk egy rövid pillantást az eddigi hat hadikölcsön eredményére. Az „Alsólendvai Takarékpénztár”-nál jegyzetek:

I. hadikölcsönre	370.000 K-t
II. "	542.950 "
III. "	1.023.850 "
IV. "	1.037.850 "
V. "	1.038.500 "
VI. "	1.004.300 "
	5.017.450 K-t.

Az „Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár”-nál az eddigi hat hadikölcsönre összesen 640.000 korona jegyzés történt.

Mint a fentiekből látnivaló, városunk és járásunk derék lakossága mind a hat hadikölcsönből dicséretes módon vette ki részét. De minden dicséretet és elismerést megérdemelnek pénzügyintézeteink is, amelyek lelkesítő agitálásukkal kiváltották népünkben a hazafias áldozatkészesség érzését.

— **Mikor volt ilyen nagy szárazság?**
A régi időkben 1863. évben volt olyan nagy szárazság, mint az idén, sőt az akkori szárazság az ideinél még sokkal nagyobb volt. Ekkor az Alföldön egyáltalában nem volt termés és amely marhat nem tudtak elhajtani a Felföldre, a Dunántulra vagy Erdélybe, az éhen pusztult. Az emberek is nagy inséget szenvedtek és sok évig tartott, míg ez aszály okozta kár elsimult. Ez idők-ből beszélük, hogy igen sok patak víze kiszáradván, az emberek messze vidékre, hosszú kocsi-sorokban mentek gabonájukat megöröztetni. Ezen és a következő száraz év hatása alatt száradt ki a Fertő-tava is, úgy, hogy a 60-as évek vége felé nagy területet, melyet eddig víz borított, gazdasági művelés alá vettek, sőt majorokat is építettek, melyek utóbb, midőn a nedves évek megjöttek, víz alá kerültek. A kiszáradt tó medréből 50 krajcárért is adtak egy holdat bérbé és nem is ellenőrizték, ha esetleg a dupláját hasi-totta ki a bérió. — Az újabb időkben 1893-ban volt nagyobb aszály, mely kivált az entente országokban, Francia- és Angolországban voltak katasztrófálisak, midőn 43 napig egy csepp eső sem esett.

— **Adományok a tűzkárosult Gróf-családnak.** Mint tudvalevő, a múlt héten az alsólendvai szőlőhegyen egy szorgalmas, derék családnak egész vagyona megsemmisült tűzvész következtében. A szerencsétlen Gróf István és családja segélyezése ügyében mult számunkban kérelmet intéztünk a közönséghez, melynek köréből eddig a következő adományok érkeztek hozzánk: Mattyasovszky Vince 5 korona, Szőke József tanító Hidvég 4 kor., Vlay István 2 kor., Bacskák Mari 2 kor., Horváth Anna 2 K., Horváth Matild 2 korona. A további szives adományokat is készséggel továbbítja lapunk szerkesztősege.

— **Nagy választójogi gyűlés lesz ma,** vasárnap Nagykanizsán, a Polgári Egylet kertjében, ahol megalakítják a „zalamegyei választójogi blokk”-ot és a járási blokkfókokat. A gyűlésen több országos szónok fog beszélni.

— **Pusztit a marhavész.** Megirtuk mult számunkban, hogy Alsólendván a szarvasmarhák-között léplene lépett fel. E hiradusunk óta ismét több megbetegedés és elhullás történt. A hatóság akként próbál gátat vetni a marhaállományunkra nézve oly nagyon veszedelmes járvány terjedésének, hogy a járási állatorvossal minden egyes szarvasmarhat beoltatott. Igen nagy baj, hogy a pusztító járvány dacára nem lehet elkülöníteni az állatokat s továbbra is kihajítják a legelőre, ahol egyik állat könnyen megfertőzheti a másikat. De a nagy szénahiány miatt nem lehet otthon tartani az állatokat s ez a körülmény lényegesen megnehezíti a járvány eleni védekezést.

— **A burgonyát nem szabad a postán kiszállítani.** A kereskedelmi miniszter a buza-, rozs-, árpa-, tengeri- és rizsliszt postai forgalmának korlátozásáról kiadott rendelkezést kiterjesztette a burgonyára is. Eszerint Magyarország területén kívül eső helyekre burgonyát tartalmazó csomagokat postán szállítani tilos. Ez a rendelet július 1-én lép életbe.

— **Betörés.** Szerdán éjjel eddig még ismeretlen tettesek betörték Kulcsár Pál resinéki lakos házába. A betörők nagy csomó ruhaneműt packoltak össze s azzal elináltak. A károsult feljelentésére a csesztregi csendőrsőrs a betörők után megindította a nyomozást.

— **Mikor egy pakli pipadohány többet ér egy koronánál.** Ezt az esetet mint karképet a mai idők jellemzésére jegyezzük fel. Egyik helybeli ügyvéd a napokban megszólított egy napszámot embert, hogy öntözze meg a kertjét.

— Fizetek érte harminc krajcárt, — mondta a fiskális.

— Nem megyek, — jelentette ki amaz.

— Adok egy koronát!

— Azért se megyek.

— Hát mennyit kér? — kérdezte most már boszusan az ügyvéd.

— Egy pakli pipadohányért elmegyek, — volt a meglepő válasz.

És úgy is lön. Az atyafi tizfillér értékű pipadohányért elvégezte a munkát, amit egy koronáért nem akart megtenni...

— **Zalaegerszegen hatósági cipőműhely lesz.** Zalaegerszegen hatósági cipőműhely állítanak fel, ahol a Borközponttól kapott anyag felhasználásával a városi tanács utalványai ellenében a tisztviselők és a szegényebb néposztály részére fognak dolgozni. Az árak a következők lesznek: Új cipők árai: Gyermekcipő 28—44 K, női cipő 48—52 K, fiucipő 46—48 K, férfi cipő 54—58 kor. (Sevrőcipők valamivel drágábbak.) Borítás 26—30 kor., talpalás 4—8 kor., sarok 2 korona. A tanácsotli utalványt csak az kaphat, akinek új cipőre vagy javításra csakugyan szükség van és szükségletét más módon kielégíteni nem tudja.

— **A korai burgonya maximális ára.** A közéletmezési hivatal előző rendeletet intézett Zalavármegye alispánjához, melyben közli, hogy az 1917. évi termésből származó korai burgonyának az árat mosott állapotban 40 K-ban, nem mosott állapotban pedig 36 koronában állapította meg. A burgonya ára minden minőségre nézve ugyanaz. Kesőbb a burgonya ára változni fog s erről időnként rendelet fog megjelenni.

— **Ellópták a gabonáját.** Nagy meglepetés érte a napokban Spiczlin Márion cserföldi lakost. Spiczlinnek a cserföldi határban egy tábla arpaölde van. A gazda a napokban kiment a földjére, megnézte a termést és miután konstata, hogy az árpa megérett, hazament és megtette az előkészületet a másnapi aratáshoz. Másnap korán

reggel Spiczlin az aratókkal kiment a földjére, ahol az az őriési meglepetés érte, hogy az árpának csak hullt helyét találta. Valaki az éjszaka folyamán learatta és ellopta. Spiczlin az esetet bejelentette a csendőrségnél, amely most nyomoz az ehhez tolvaj után.

— **A helybeli állandó mozi** ma, vasárnap is két előadást tart; az első előadás délután 4 órakor, a második előadás este fél 9 órakor kezdődik. Bemutatásra kerül: „Királyidillek“ vígjáték 4 felvonásban, továbbá a fényes kisérő műsor. — Mához egy hétre, július 8-án, nagy Psylander-est lesz a moziban, amikor is a világhírű moziművész egyik legkedvesebb alakítása, a „Házasság árnyéka“ című dráma lesz bemutatva.

— **A gyöngyösi tűzkár és a biztosítók.** A gyöngyösi katasztrófánál az egyes biztosító-társaságok között a károk — értesüléseink szerint — a következőképp oszlottak meg: A Trieszti Általános Biztosítónál 3 millió 500,000, az Első Magyar 1.800,000, a Bécsi biztosító 1.500,000, a Fonciere 1 millió 400,000, a Duna-biztosító 800,000, a Phönix 600,000, a Rimamurányi 400 ezer, a Magyar-Francia 350,000, a Hungária 300, ezer, az Elemi biztosító 100,000, a Gazdák Biztosító Szövetkezete 100,000, a Hazai biztosító és a Providentia 50,000 koronát fizettek ki.

A Magyar Francia biztosító rt. a következő figyelemreméltó hivatalos átiratot kapta a gyöngyösi tűzkárral kapcsolatban:

„Alulírottak ezennel kijelentjük és készségesen tanúsítjuk, hogy a Magyar francia biztosító rt. részéről a legnagyobb előzékenységet volt módunk tapasztalni, amennyiben nevezett biztosító társaság a legyorsabban küldötte megbízottját a helyszínre, kárunkat kiváló méltányossággal teljes melegegédésünkre állapította meg és nyomban ki is fizette. Hálás köszönetünk kifejezése mellett ismerjük el, hogy a Gyöngyös városát ért rendkívüli tűzkatasztrófa súlyos következményeit a biztosító társaság humánus és gyors eljárása jelentékenyen enyhítette.

Gyöngyös, 1917. június 1.
Gyöngyösi izr. Szentegylet, Rosenfeld Emil s. k. elnök, Weisz D. H. s. k. földbirtokos, Kurcz Antal s. k. nagykereskedő, Boros Aladár s. k. gyógyszerész, dr. Weisz Miksa s. k. orvos, özv. Antal Lajosné magánzó, Kertész Dezső s. k. könyvelő, Kurcz Jenő s. k. Vaul Guilan k. u. k. Militár Oberrechnungsrat; des Ruhestandes s. k. dr. Klein Ferenc ügyvéd s. k. Rozáry István s. k. nagykereskedő háztulajdonos, Szabó Ferenc kereskedő s. k. Grosz Albert ékszerész s. k. ifj. Szalai Alajos s. k. iparos, Braun Ferenc iparos s. k. dr. Ehrlich Mihály s. k. ügyvéd, Kovács Antal szabómester s. k.“

A tűzbiztosításnak ilyen szomorú alkalmakkor bebizonyuló fontossága mellett igen sajnálatos, hogy a Gyöngyösön elpusztult értékek nagy része nem volt biztosítva. Olyan szomorú esetek sem ritkák, hogy egyedül egy károsultnak hat millió korona értékű vagyona semmisült meg s ebből egy fillér sem volt biztosítva.

— **Világkönyvtár.** A gyűjtemény most megjelent legújabb kötete: Bernard Shaw műve: „Ember és felsőbbrendű ember“ (Komédia és filozófia.) Fordította és bevezetéssel ellátta Hevesi Sándor. Komédia és filozófia: erre a két részre oszlik Bernard Shawnak ez a rendkívüli műve, melynek fele színdarab, fele tanulmány és aforizma s mely a maga szerves egészében a mai társadalom éles kritikája. A színdarab csak egyik formája Shaw igazmondásának, a színdarab csak emelvény, melyet a mai társadalom tipikus képviselőit felvonultatja, hogy ragogódjék el és metsző gúnyjával meg kirívóba tegye a társadalom kiábrándító bűneit. Voltaire óta nem volt Európának ilyen elmés írója. Hevesi Sándor művészi fordítása az eredetinek minden szépségét kiönteti. A terjedelmes könyv füze 1 K 90 f, kötve 2 K 60 f-ért minden könyvkereskedésben és vasúti állomáson kapható.

— **Öngyilkosság.** Blescs Mihályné 49 éves lapáthegyi asszony abbéli bánatában, hogy férjének be kell vonulni, felakasztotta magát. Mire rátaláltak, már halott volt.

— **Akik meggyapjasodtak és akik elvesztik a gyapjukat.** Akik a háboruban meggyapjasodtak, azok leginkább a hadseregszállítók és akik a háboruban a gyapjukat veszítik, azok meg az — angol kutyák. A „Daily Express“ egyik legutóbbi számában hírad adja, hogy az angol nemzeti segítő-szolgálat miniszteriumában fölmerült az az eszme, hogy a nagy gyapjuhíányra való tekintettel elrendelik valamennyi angolországi selyemszövő pincsi-kutya megnyírását és az így nyert kutya-gyapju rekvirálását.

— **A drágaságról,** a melyet felnőtt és gyermek egyaránt érez, érdekes cikket írt a Jó Pajtás-ba Lakatos László, megmagyarázza benne a gyermeki fel fogásnak megfelelően a drágaság okait és bajait. Benedek Elek képes gyermeklapjának legújabb számába ezenkívül verset írt Ábrányi Emil, elbeszélést Zsoldos László, Szemere György folytatja regényét, Benedek Elek verset írt és mesét mond. Sok szép kép, tarka mese, a rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-Társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 3 korona, félévre 5 kor., egész évre 12 korona. Egyes szám ára 24 fillér. Előfizetéseket elfogad s mutatványszámokat küld a Jó Pajtás kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **A „NYUGAT.”** Ignatus, Ady Endre és Fenyő Miksa szerkesztésében megjelenő folyóirat legutóbbi száma a következő változatos tartalommal jelent meg:

Ady Endre: Vers; Móricz Zsigmond: A fálya (regény); Gellert Oszkár: Vers; Török Gyula: Kisszobrok; Pilsli Lajos: A vörösmalom (Parbeszéd); Gellert Oszkár és Ignatus: Politikai cikkek; Nádas Sándor: Egy elmebetegről, aki 41 évig volt szanatoriumban (Novella); Moric Miklós: Magyarország nepesedése a háboru után.

A „Nyugat,” amely minden hó 1-én és 16-án jelenik meg, egy évre 28 K, félévre 14 kor., egyes szám 1 K 40 fill. Fomunkatársak: Ambrus Zoltán, Babits Mihály, Elek Artur, Halász Imre, Kafka Margit, Laczkó Géza, Móricz Zsigmond, Osvát Ernő és Schöpplein Aladár. A „Nyugat”-ból mutatványszámot díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, VI. Vilmos császár-ut 51.

Megjelent a Milliók Könyve 41-ik száma: Max Dürr „Steinhauser ur órája“ című érdekes regénye. Ára 40 fillér. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

Gépkezelő

motor- vagy cséplőgéphez ajánlkozik.

Megkeresések Szöke József tanító Lendvavidég címre intézendők.

Rendelje meg lapunkat a harctéren levő férje, fia, testvére, rokona sto. részére. Nagy örömet szerez nekik. **Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesíti!**

Hadbavonult neje, ki az irodai teendőkből jártassággal bír, irodába ajánlkozik

széreny fizetési igényekkel.

Címe a kiadóhivatalban megtudható.

Alsólendva nagyközség előljárósága

a városban felálló

hatósági mérszárskébe

üzletvezetőt

keres.

Fizetési igényekkel megjelölt ajánlatok az előljárósághoz intézendők.

Egy tanulóleány

némi kis gyakorlattal, fizetés mellett azonnal felvétetik

Arnstein Benő fűszerkereskedésében Alsólendván.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyző Hivatal főpénztára, Képviselőház.

ARANYOSI-FÉLE

FÉNYES DEZSŐ tanár

felsőkeres. isk.

fiuinternátusa

— BUDAPEST, V. ker., Csanády-utca 19. szám, saját házában. —

Tájékoztatót készséggel küld az Igazgatóság.

Hungaria hazai ernyőgyár r. t.

Alsólendván

fatalpu czipők

gyártására is

berendezkedett.

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN bórkereskedő. Kész cipő raktár

BLAU és BARTOS rőfösáru- és kérszruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkekből.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

ECKER PÁL kalaposmester kalap-üzlete, Főutca Nagy raktár férfi- és fiukalapakban.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT fűszer-, norinbergi-, díszmű-, üveg- és porcellán-kereskedése

FEHER ANTAL kőröm- és kocsi-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JOZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kezikosarak raktára, szeszes italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás átellenében.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR butor- és épület-asztalos. Kész butorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS VILMA ajánlja fényképezési műtermét (Alsórendva, Főut., Arstein-üzet átellenében). Készít a legutányosabb árak mellett fényképeket minden nagyságban. Felvéteit bármikor eszközöl.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúkból.

MAURER FERENC szobafestő és mazoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz- és asági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ fodrászterme Főutca, Beck-ház

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

RUDAS SÁNDOR cipész.

RITOPER JÁNOS vasuti vendéglős, sertés- és marhakereskedő. Vasuti-utca.

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szikvizgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és bórkereskedése a vasuti állomás átellenében.

TITLER ANTAL szikvizgyártó-mester, Kanizsai-utca

TEICHMANN HENRIK szikvizgyára, Főutca

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKATS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

„URANIA” mozgószínház az ernyőgyár épületében. Hetenkint 2-3 előadás, érdekes műsorral!

VARGA MÁTYÁS Alsórendva. Elad szőlő- és gyümölcs-nyokokat a legjobb fajokban.

VLAY ISTVÁN eszmadia, Városház-utca.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPOT divatárkereskedése s cipőraktára

WALTERSDORFER ADOLF meszaros.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédiés.

BOROS JAKAB vendéglője Budapest

BERÉNYI ISTVÁN kereskedő Lendvavásárhely.

CSEKE KÁROLY esesztrég-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JOZSEF Csesztreg ajánlja mindennemű cement-árut, csövek, hidak, vályuk és minden e szakmába vágó cikkeket.

ENGEL IGNÁC kereskedő Kerkaszentmiklós.

FRANKO ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédiés.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JOZSEF molnár Petheshaza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédiés.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVÁTH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celiđomók.

HARANGOZÓ JOZSEF újonnan megnyílt vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalánán.

HOSSZU KÁROLY malombérlő Kerkaszentkirály

HORVÁTH JÁNOS ácsmester Csepreg, Sopronm.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gönterháza

KOHN LIPOT mesz-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédiés

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

KRIZSANICS VIKTÓR asztalos és deszka-kereskedő, Kót.

KORÉN MÁRTON kereskedő Lendvaerdő.

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszúfalu.

KUTASSY KÁLMÁN Klagenfurt, Moro-Gasse 11/L. Vesz valódi méhviaszot, mézet és mindennemű tűzihaszábtát vaggontételekben legmagasabb áron.

KOHN LAJOS kereskedő és vendéglős, Dobri.

KOHN SÁNDOR vegyeskereskedő Lentikápolna

LACHENBACHER JOZSEF kereskedő Zalabaksa

LOVÉNYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

MILHOFER TESTVERÉK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszordaehely.

MAYER MÓR kereskedő Lendvaujfalu.

MARTON JÓZSEFNÉ kereskedő Lentikápolna.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN eszepepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsín.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ kőröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PREKSZAVEC ANTAL kőműves, Remiszmajor p. Felsőkirályfalva

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JOZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLO vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCSCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABO FERENC epeész Lendvavásárhely.

SZOCÁK LAJOS cipész Csesztreg

SZABO LAJOS vendéglős Resznek.

SPIEGEL ADOLF nagyvendéglője Lenti.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS malmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

VADNAY GÁBOR bognár Lendvahosszúfalu.

VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

VÖRÖS JÓZSEF cipész-mester Resznek.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

Papirszalvétát

akármily mennyiségben, címnyomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállít

Balkányi Ernő, Alsórendva.

40 A magyar és külföldi regényirodalom legjobb, legkiválóbb termékei mesésen olcsó árért! Minden füzet egy befejezett teljes regény! **»MILLIÓK KÖNYVE«** Minden kéthétben egy regény jelenik meg! **40**

FILLÉR Herczeg, Szomaházy, Mikszáth, Bárony, Bródy, Pekár, Heltai, Krudy stb. legjobb regényei! Egy teljes regény 40 fillér. **FILLÉR**

Kapható Balkányi Ernő könyv- és papirkereskedésében Alsórendván és Muraszombatban.